

PROP DE VOSALTRES

Per una Església sinodal

Estimats diocesans:

El passat 26 d'octubre es va acabar a Roma el Sínode, on s'aproven els 155 articles sobre els temes diversos que s'hi havien discutit durant les sessions finals d'aquest procés iniciat l'any 2021 pel papa Francesc amb la seva petició directa que tots ens hi sentíssim interpel·lats i ens fèssim responsables de la renovació de la nostra Església. A la fi de novembre va aparèixer la traducció oficial en català i en castellà del document final amb el mateix títol que tenia en la convocatòria: «PER UNA ESGLÉSIA SINODAL: COMUNIÓ, PARTICIPACIÓ, MISSIÓ», però s'ha afegit a l'inici del document una NOTA d'acompanyament del Sant Pare on es fa un resum del treball fet, es reconeix i agraeix l'esforç de tothom per arribar a un bon fi i s'afirma que no hi haurà una posterior Exhortació Apostòlica com a conclusió de les propostes, tal com era habitual en els anteriors sínodes, sinó que «El Document final participa en el Magisteri ordinari del Successor de Pere i com a tal demana que sigui acollit. Representa una forma de l'exercici de l'ensenyament autèntic del Bisbe de Roma...». S'hi anima a totes les comunitats a aplicar efectivament el que està previst en el dret vigent.

Per part meua tinc l'obligació d'informar-vos del resultat dels treballs del Sínode i agrair la participació de la nostra diòcesi en aquest important procés de corresponsabilitat eclesial. Durant les sessions

finals a Roma i durant el període de preparació a la resta de les diòcesis, han estat tantes les hores de treball ocupades per gran quantitat de persones, laics, religiosos i pastors, que requereixen l'agraïment i sol·licitud per continuar aprofundint en la renovació de les nostres comunitats i de l'Església universal.

No puc reproduir tot el Document final a causa del reduït espai d'aquest article, però sí que vull animar tothom a la seva lectura i a la incorporació del nombre més gran de comunitats en la tasca d'aplicar les orientacions dels membres del Sínode i els desitjos i aspiracions del Papa. N'indico només l'índex general perquè us formeu una idea del seu contingut, però m'agradaria que aquestes línies despertessin en vosaltres l'interès a llegir-lo íntegrament.

A més de la NOTA d'acompanyament del Papa i d'una breu introducció, el document consta de cinc apartats: I) El cor de la sinodalitat. Cridats per l'Es-

perit Sant a la conversió; II) A la barca, junts. La conversió de les relacions; III) «Tireu la xarxa». La conversió dels processos; IV) Una pesca abundant. La conversió dels lligams; V) «Jo també us envio». Formar un poble de deixebles missioners. Acaba amb una Conclusió: Un banquet per a tots els pobles.

S'ha fet servir el passatge de la barca en què Jesús indica als seus deixebles com tirar les xarxes per pescar. Per a la cinquena part s'ha fixat en el text de l'enviament per

anunciar el seu missatge a tots els pobles. A la conclusió apareix una referència explícita al menjar, a l'Eucaristia, com a font i cim de tota evangelització, i que és present al llarg de tot el document com a suport autèntic i necessari de la comunió, de la participació i de la missió.

Em sembla important assenyalar, ara, que els treballs del Sínode tenen una conseqüència posterior en l'aplicació que cada diòcesi, parròquia i comunitat cristiana ha de fer per mantenir la seva pròpia sensibilitat d'acord amb les orientacions sorgides a l'Assemblea sinodal i desitjades pel Papa, buscant sempre la unitat entre tots, com insistia el mateix Senyor. Ho podeu comprovar si mediteu sobre els capítols, del 14 al 17, de l'Evangeli de sant Joan.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

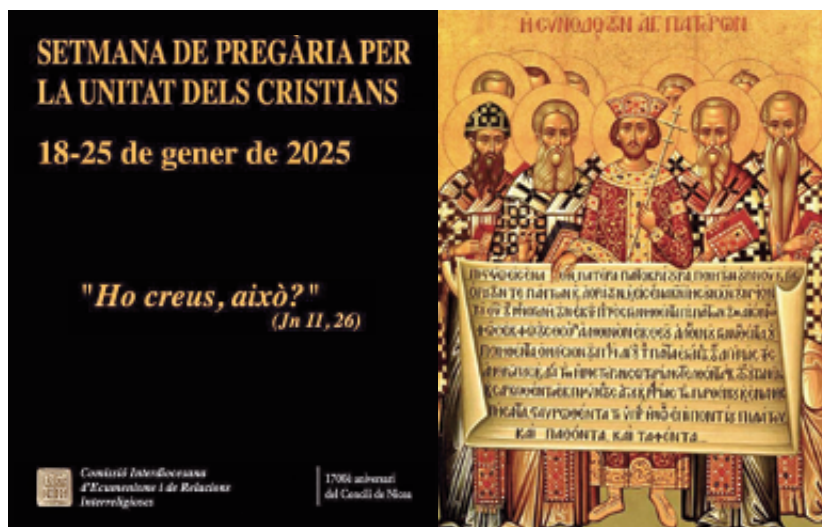
Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Entre el 18 i el 25 de gener se celebra, un any més, la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians.

La Comissió Interdiocesana d'Eccumenisme i de Relacions Interreligioses ha pres enguany com a lema el versicle de l'Evangeli de sant Joan 11,26: «Ho creus, això?», com una interpel·lació a la fe comuna de les diferents confessions cristianes.

Enguany, la Setmana de Pregària coincideix amb el 1.700 aniversari del Concili de Nicea, el primer concili ecumènic cristià, on es va formular el Credo de Nicea.

Com en edicions anteriors, dins els actes de pregària per a la unitat dels cristians hi haurà la celebració d'un acte ecumènic que reunirà les diferents Esglésies cristianes de Lleida per resar juntes.

CERCA DE VOSOTROS

Por una Iglesia sinodal

Queridos diocesanos:

El pasado 26 de octubre terminaba en Roma el Sínodo con la aprobación de los 155 artículos, con los diferentes temas que se habían discutido durante las sesiones finales de este proceso iniciado en el año 2021 por el papa Francisco con la expresa petición suya de que todos nos sintiéramos interpelados y responsables de la renovación de nuestra Iglesia. A finales de noviembre aparecía la traducción oficial en catalán y en castellano del documento final con el mismo título que se había iniciado en la convocatoria: «POR UNA IGLESIA SINODAL: COMUNIÓN, PARTICIPACIÓN, MISIÓN», pero se añadía al principio del documento una NOTA de acompañamiento del Santo Padre en la que resume el trabajo realizado, reconociendo y agradeciendo el esfuerzo de todos por llegar a un buen fin y afirmando que no habrá una posterior Exhortación Apostólica como conclusión de las propuestas, tal como era habitual en los anteriores sínodos, sino que «El Documento final participa del Magisterio ordinario del Sucesor de Pedro y como tal, pido que sea acogido. Representa una forma del ejercicio de la enseñanza auténtica del Obispo de Roma...». Animaba a todas las comunidades a aplicar efectivamente lo que está previsto en el derecho vigente.

Por mi parte tengo la obligación de informar a todos del resultado de los trabajos del Sínodo y agradecer la participación de nuestra diócesis en este importante proceso de corresponsabilidad eclesial. Del mismo modo que en Roma durante las sesiones finales y en el resto de las diócesis, durante el período de preparación, han sido muchas horas de trabajo empleado por gran cantidad de personas, laicos, religiosos y pastores, que requieren agradecimiento y solicitud para continuar profundizando en la renovación de nuestras comunidades y de la Iglesia universal.

No puedo reproducir todo el Documento final debido al reducido tamaño de este artículo pero sí debo animar a todos a su lectura y a la incorporación del mayor número de comunidades en la tarea de aplicar las orientaciones de los miembros del Sínodo y los deseos y aspiraciones del Papa. Indico solamente el índice general para que os forméis una idea de su contenido; me gustaría que estas líneas provocaran en vosotros interés para leerlo en su totalidad.

Además de la NOTA de acompañamiento del Papa y de una breve introducción al documento que consta de cinco partes: I) El corazón de la sinodalidad. Llamados por el Espíritu Santo a la conversión; II) En la barca, juntos. La conversión de las relaciones; III) «Echad las redes». La conversión de los procesos; IV) Una pesca abundante. La conversión de los vínculos; V): «También yo os envío». Formar un pueblo de discípulos misioneros. Termina con una conclusión: Un banquete para todos los pueblos.

Se ha utilizado el pasaje de la barca en el que Jesús indica a sus discípulos cómo echar las redes para pescar. Para la parte quinta se ha fijado el texto del envío para anunciar su mensaje a todos los pueblos. En la conclusión aparece una referencia explícita a la comida, a la Eucaristía, como fuente y cima de toda evangelización y que está presente a lo largo de todo el documento como soporte auténtico y necesario de la comunión, de la participación y de la misión.

Ahora me parece importante señalar que los trabajos del Sínodo tienen una consecuencia posterior en la aplicación que cada diócesis y cada parroquia o comunidad cristiana debe realizar para mantener su sensibilidad propia acorde con las orientaciones surgidas en la Asamblea sinodal y deseadas por el Papa buscando siempre la unidad de todos como insistía el mismo Señor. Comprobaréis este último caso meditando los capítulos 14 al 17 del Evangelio de san Juan.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Obertura del Jubileu a la diòcesi

El bisbe Salvador va obrir el Jubileu 2025 «Pelegrins de l'Esperança» a la diòcesi, el passat 29 de desembre, amb una Catedral plena de feligresos. El papa Francesc ja ho havia fet el 24 de desembre a Roma amb l'obertura de la Porta Santa de la basílica de Sant Pere. Coincidint amb la festivitat de la Sagrada Família, va ser el torn de la resta de diòcesis del món.

Aquest 2025 el Sant Pare ha dedicat l'any jubilar a l'esperança, amb l'objectiu que els fidels obtinguin la indulgència plenària, el perdó dels pecats amb penediment i una renovació interior.

La celebració es va iniciar amb el bisbe Salvador, preveres i feligresos a la porta de la Catedral, des d'on van entrar al temple com a símbol de l'inici del Jubileu. Tot seguit, des del baptisteri es va beneir l'aigua, ja que amb el baptisme els cristians comencen en pelegrinatge dins l'Església. En finalitzar el ritu inicial, es va celebrar l'Eucaristia, en que el bisbe Salvador va explicar en la seva homília que durant el 2025 s'haurà de pregar «pel perdó, la reconciliació i la misericòrdia del Senyor». «És un any de conversió personal per guanyar la indulgència plenària amb la confessió, l'Eucaristia i la pregària de les intencions del Papa».

Mor el pare Francesc Vilà

El pare Francesc Vilà i Virgili, que va ser el Superior-Guardià de la Comunitat de Pares Franciscans al Santuari de Sant Antoni de Pàdua de Lleida, va morir aquest mes de desembre al convent de Sant Antoni dels Pares Franciscans de Barcelona, on resi-

dia des del tancament de la comunitat franciscana de Lleida a l'agost de 2022. Fins aleshores havia viscut a Lleida, els darrers anys ja malalt. La missa exequial es va celebrar la vigília de Nadal a l'església-santuari de Sant Antoni de Pàdua del carrer Santaló de Barcelona.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «En l'arrel de la nostra capacitat d'estimar i de ser estimats està Déu mateix, que amb cor de Pare ens va desitjar i ens va cridar a l'existència de mode totalment gratuït, i que, de manera igualment gratuïta, ens ha redimit» (12 de setembre).

@Pontifex_es: «En Maria veiem l'amor del Pare manifestat en una de les formes més belles i totals: la de la tendresa d'una mare que tot ho comprèn i perdona, i que mai ens abandona» (12 de setembre).

@Pontifex_es: «El que derroca els murs i escurça les distàncies no són tant les paraules, els ideals i les teories, sinó, sobretot, la pràctica humana de l'amistat, de la trobada, del mirar-se als ulls» (13 de setembre).

@Pontifex_es: «De la Creu de Crist aprenem l'amor que venç l'odi, aprenem la compassió que venç la indiferència, aprenem el perdó que venç la venjança. Els braços estesos de Jesús són la tendra abraçada amb la qual Déu vol acollir-nos» (14 de setembre).

Crida a la concòrdia en el pregó de Nadal de l'abat de Montserrat

El Saló de Plens de la Paeria va acollir, el passat 21 de desembre, l'Obertura del Cicle de Nadal 2024, organitzat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes i l'Ajuntament de Lleida. L'abat del Monestir de Montserrat, P. Manel Gasch, va ser l'encarregat de fer el pregó de Nadal. En la seva glossa va destacar que Nadal «és fonamental per als cristians, però està ple de valors per a la resta de la hu-

manitat». Com a exemple d'aquesta afirmació, va destacar la figura del pessebre, que mobilitza tota mena de gent independentment de la seva classe, condició i religió, i que ensenya a no crear en la facilitat, ja que «la nit de Nadal res no va ser fàcil». En aquest sentit, l'abat va acabar destacant que el pessebre «és la utopia autocomplerta de l'ésser humà».

L'alcalde, Fèlix Larrosa, al seu torn, va agrair a l'Agrupació llerdenca de Pessebristes la seva tasca i a l'abat la seva glossa, per «la seva crida a la concòrdia i a la transformació social, que ens interpel·la a treballar, tots plegats, per fer-la possible». El bisbe Salvador també va assistir a la lectura del pregó.

Inauguració a Alcoletge

El 14 de desembre va tenir lloc la inauguració de les obres de remodelació de l'església de Sant Miquel Arcàngel d'Alcoletge amb una missa presidida pel bisbe Salvador i oficiada per Mn. Diego Gaspar. Els treballs han durat uns dos mesos i han consistit en una renovació interna i externa del temple. Va ser l'Ajuntament d'Alcoletge qui va redactar un projecte per 109.594,32 euros, dels quals el Departament

de Cultura de la Generalitat en va aportar 49.849 en forma de subvenció. La part sense finançament va ser assumida a parts iguals entre l'Ajuntament i el Bisbat amb 34.372,76 euros cadascú.

El mateix dia també es van inaugurar les obres de reforma a la casa rectoral, finançades entre l'Ajuntament i la parròquia. Els treballs de remodelació s'han dut a terme des del mes d'abril de 2023.

Pessebre Vivent amb diferents comunitats a Sant Joan

Deneses de nens de diferents comunitats religioses, com catòlics, ortodoxos i coptes, van protagonitzar el 28 de desembre la sèria edició del Pessebre Vivent a la parròquia de Sant Joan. Les escenes de la Bíblia estaven exposades per ordre i seguien un recorregut circular, de manera que el pessebre començava i acabava a la porta de Santa Marta. Com a escena central, ubicada a l'entrada principal de l'església, van col·locar el naixement de Jesús, que aquest any estava representat pel Col·lectiu Cultural de Cappont, una entitat

titat que s'estrenava per primera vegada en el muntatge.

REFLEXIONS

Us estimo, Jesús!

Una senyora d'edat avançada redactà un escrit amb la intenció que la seva nombrosa família el conegués en el moment del seu traspàs. Passà el temps i, arribada l'hora de la seva mort, els fills i nets accediren a aquest testament espiritual de la mare i àvia. Començava amb una acció de gràcies per la vida: «El do de la vida mai l'agraïrem prou, l'hem d'omplir cada dia d'alegria, d'esperança, d'amor, de tendresa. Hem de tenir un clar sentit de la nostra vida. Dos punts fonamentals són l'amor i l'esperança. L'amor, si no dona esperança, és que no és amor.

Jesús ha vingut. És que tu, Jesús, vens cada dia, cada nit, cada moment, tu sempre vens. En sabem prou d'acollir-te? Sabem distingir, apreciar i activar la teva trucada? Que tota la meua vida sigui una contínua acció de gràcies a Déu per haver-me creat, redimit, estimat i perdonat sempre. Us estimo, Senyor. Us estimo, Jesús».

Després d'un llarg pelegrinatge per la terra, aquesta àvia manifesta l'agraïment pel do de la vida i ho fa amb una professió de fe en el Déu que «l'ha creada, redimida, estimada i perdonada sempre». Aquest agraïment és també, alhora, compromís que porta a «omplir cada dia d'alegria, d'esperança, d'amor, de tendresa». Fer de la vida un reconeixement de la pròpia limitació i petitesa i, alhora, de la grandesa de Déu i proclamació d'una confiança joiosa i amorosa en el Pare. Acceptació de la vida com a benedicció. Recordar les benediccions divines i respondre amb les benediccions de lloança i d'acció de gràcies. «Contempleu ara el que ha fet amb vosaltres i proclameu amb totes les forces el vostre agraïment» (Tb 13,7).

Darrera d'aquestes paraules, l'acolliment de la irrupció de Déu en la pròpia vida, moltes estones de recolliment i de silenci, d'adoració i de lloança íntima, de resposta a Déu que ens convida a apropar-nos a Ell en la pregària, hi ha també, una vida de testimoni de l'amor en el cada dia discret i rutinari, de l'amor als de casa i als qui s'hi apropen confiadament, de l'amor als de prop i als qui són lluny, de l'amor als qui estimo, als qui estimen els qui jo estimo, i als que demanen ser estimats..., i una confiada esperança que fa descansar en Ell. «Us estimo Senyor. Us estimo, Jesús».

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dimarts [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); santa Agnès, vg. agustina, de Benigànim.

22. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Sant Vicenç (Vicent),

diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana; beat Guillem Josep Chaminade, prev. marianista; sant Vicenç Pollotti, prev. (família Mínims i Trinitaris).

23. □ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Tortosa: ■ Sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina,

1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerènciana, vg. i mr.

24. □ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Dissabte [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18].

Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ne 8,2-4a. 5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 / Lc 1,1-4; 4,14-21]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

Diumenge II de durant l'any (C)

COMENTARI

«El Senyor t'estimarà i tindrà marit la teva terra»

Ens pot estranyar que el primer miracle de Jesús sigui precisament en unes bodes i justament perquè no falti el vi al final de la boda, *quan els convidats ja han begut molt*. El miracle que fa Jesús és convertir l'aigua en vi i no en un vi qualsevol (ja al final de la boda) sinó *en el vi millor*. Més enllà, però, del fet històric hi hem de veure un sentit profundament teològic. Així començà Jesús el seus miracles, així manifestà la seva glòria i els seus deixebles cregueren en ell. El primer miracle és en unes bodes: Jesús es presenta (seguint la simbologia de l'AT) com l'espòs que celebra el banquet de noces amb la humanitat i dona el vi millor, el do de l'Esperit Sant (i amb ell tots els dons, especialment els sagraments). Això explica entenem la gran quantitat de litres (uns 600); i la gran qualitat del vi nou, molt millor que el que havien begut abans. Jesús es presenta com el Messies, com el que inicia una nova aliança d'amor amb tots els homes. L'aigua que es converteix en vi és la que era destinada a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Representa doncs, l'Antic Testament. Jesús substitueix totes les institucions que es troben en la primera Aliança. I fa realitat les paraules d'Isaïes: *No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La Desolada» a la teva terra; a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té marit» perquè el Senyor t'estimarà i tindrà marit la teva terra*. Com a colofó trobem les paraules finals referides a l'amor de Déu pel seu poble i per tota la humanitat: *El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa, com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia*. Ara entenem millor l'evangeli. Jesucrist és la manifestació d'aquest amor esponsalici de Déu. I sant Pau ens parla de la riquesa dels dons de l'Esperit: *Tots aquests dons són do de l'únic Esperit*. Maria, símbol de l'Església, ens diu: *Feu tot el que ell us digui*. I la nostra resposta ha de ser la dels apòstols *creure en ell*, creure en el seu amor.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

► Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*
Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. R.
Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.
Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. R.
Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,4-11)

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

► Lectura del llibre de Isaïes (Is 62,1-5)

Por amor a Sión no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una doncella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

► Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*
Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra; / cantad al Señor, bendecid su nombre. R.
Proclamad día tras día su victoria. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.
Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor; / aclamad la gloria del nombre del Señor. R.
Postraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey: / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,4-11)

Hermanos:
Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas. El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda. Faltó el vino, y la madre de Jesús le dice: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él os diga».
Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dice: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevadlo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llama al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora».
Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria y sus discípulos creyeron en él.